

קדו א מיי פ"ז מהל'
מעלה הלכה ה
סמך עין רי
[כחונות פ"ג]
קלה ב מיי פ"ז מהל'
סכודין ה' א
סמך עין ק' טו"ע
ח"מ פ"י א
קלו ג מיי פ"ז מהל'
תרומה ה' א
ופ"ז עס ה' א סמך
לארין רנת:
קלו ד ה מיי עס פ"ז
ה' א ד סמך עס:
קלו ו מיי עס ופ"ה
מהל' כבורים ה'
יד והל' טו:
[דל"ז כחונ' פ"ג]
[*] [כחונות פ"ג גיטין ג'
כ"ג טו:]
קלו ז מיי פ"ז מהל'
תרומה ה' א
והל' ד ופ"ז מהל'
כבורים ה' א:
קמ ה מיי פ"ז מהל'
מעשר שני ה' א
סמך עין קלו:
קמא ח מיי עס פ"ה
ה' א סמך עין
קלו:
קמב י מיי פ"ז מהל'
ערכין ה' א
סמך עין קלו:
קמג כ מיי פ"ז מהל'
מעלה ה' א סמך
עין רי:
קמד ד מיי פ"ז מהל'
גזילה ה' א סמך
עין עג:
קמה ז מיי פ"ז מהל'
גידועין ה' א
סמך עין ק' טו"ע אה"ט
פ"י קמח טע"ז:
קמו ח מיי פ"ז מהל'
מעשר שני ה' א
סמך עין קלו:
קמו ט מיי עס פ"ז
ה' א:

כמאן [לענין] דלמך אין בחומשו ונל"מ אין זו קשה וכן נמי
איתוכז לעיל: **וכי** עשו דבריהם כשל תורה
אע"ג דבכמה מקומות עשו אפי' יותר משל תורה היינו היכל דשיך
לקטום כדי לעשות סייג אבל הכא אפילו בתרומה מעשר ודאי לא
הוה שייך למקנס חומש אם לא
שאלמה תורה ולכן לא היה לקטום
בשל דמאי ומשני דה"ל עשו הולך
ממזר אע"פ שאין סברא אלא משום
דנחשתי איש הולך ממזר:
ולא אמר בפני נכזה ונחמה
נכזה לא נקט אלא משום
רבנן דלר"מ אין לריך לומר נכזה
ד"אידי יהודה" אומר היה ר"מ אפי'
מלאו באשפה כשר:
וחכמים אומרים אין הולך
ממזר מדלל קאמרי
רבנן לא תלא דעדיפא טפי מכלל
דסבירא לאו דתלא אע"ג דאין הולך
ממזר: **כיצד** יעשה פירוש
לרבנן כילד יעשה אם ניסת שלא
יעמוד להוליך אי נמי לר"מ כילד
יעשה קודם שניסת ולא יעמוד גט
אחר אבל אחר שניסת אין נראה
לר"מ שיהיה שום תקנה:
ימלנו הימנה ואל"ת ויאלתר בפני
נכזה ונחמה בעודנו בידה
וכי תימא לריך לומר קודם נתינה
האמר בפרק קמא דגיטין (דף ה'
והס) כגון שנחתו ולא הספיק
לומר עד שנתחנה ויש לומר לריך
לומר אחר נתינה מיד שנתגרשה
בעודם עסוקים באותו ענין:
כסף על נחשת ואל"ת כיון דתנא
דמחללין כסף על כסף אע"ג
דאכור בודאי אפילו מדוחק כ"ס
כסף על נחשת דשרי דאפי' בודאי
מדוחק שרי כדלמך בסמוך וי"ל
אידי דתנא נחשת על פירות דפליגי
בה רבי מאיר ורבנן תנא נמי כסף
על נחשת דהיינו נמי סענא אפירא:
ויחזור יפדה - פרש"י כן לריך
לעשות דביעין ולרת
הכסף בידך וחכמים אומרים אם
יראה יעלה הפירות עמון ופרין
דבודאי אכור כסף על נחשת שלא
מדוחק והכא גבי דמאי שרי וקשה
לפירושו דמכמה מקומות ה"ל לאתויי

דמאי פ"ה [מ"ב] ע"י
תוי"ט עס

ירבבות פחות משה פרושה להישבון לקדש
אין אבל להדיום לא אלא אי אתמר הבי
אתמר אמר רב קמינא אם הווקעו בית דין
לשעה פרושה גומרין אפילו לפחות משה
פרושה תחילת הדין בעינין פרושה גמר דין לא
בעינין פרושה: **מתני'** חמשה חומשין הן
אלו הן יהאכל תרומה ויהרומת מעשר
ויהרומת מעשר של דמאי ויהלה יהבבורים
מוסיף חומש יהפודה גמע רבעי ומעשר
שני שלו מוסיף חומש יהפודה את הקדשו
מוסיף חומש יהנה שוה פרושה מההקדש
מוסיף חומש יהגזול את חבירו שוה פרושה
ונשבע לו מוסיף חומש: **גמ'** אמר רבא
קמינא **מ' ארעו** תרומת מעשר של
דמאי **מ' מעשו** חכמים חיווק לדבריהם כשל
הורה: **אמר** רב נחמן אמר **שמואל** הא מני
ר"מ היא דאמר **מעשו** חכמים חיווק לדבריהם
כשל הורה דתניא **המבייא גם ממדינת הים**
נתנו להולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם
ויציא והולך ממזר דברי ר"מ ותב"א אין
הולך ממזר כיצד יעשה ימלנו ממנה ויחזור
ויתנו לה בפני שנים ויאמר לה בפני נכתב
ובפני נחתם ולרבי מאיר משום דלא אמר לה
בפני נכתב ובפני נחתם ויציא והולך ממזר?
אין ר"מ למעמיה דאמר רב המנונא משמיה
דעולא *אומר היה ר' מאיר כל המשנה
ממטבע שמתבעו חכמים בנימין ויציא והולך
ממזר **מתני'** **רב ששון** מהללין אותו כסף
על כסף נחוישת על נחוישת, כסף על נחוישת
ונחוישת על הפירות, ויחזור ויפדה את הפירות
דברי רבי מאיר והכ"א יעלו פירות ויאבלו
בירושלים ומי מהללין כסף על נחוישת והא
תנן **סלע של מעשר שני ושל חולין**
שנתערבו מביא בסלע מעות ואמר כל מקום
שישנה סלע של מעשר שני מאורדת על מעות
הללו ובודד את היפה שבהן ומחללו עליה
מפני

לרבות פחות כו' ואלו דריש דכל אחין וגמין ריבויין: **אם סווקו**
צית דין לשום פרוסה בין חובע לנחבע: **גומרין אפילו בפומה**
אם חזר השני והצטוו פחות משה פרוסה קודם שעמדו ב"ד
משם נוקקין לו: **מתני'** **האכל פרוסה** בשוגג תרומה גדולה:
ופרוסה מעשר מעשר מן המעשר:
ופרוסה מעשר של דמאי שהלוקח
מטעם הארץ גרוד להפריש מספק
אבל תרומה גדולה של דמאי ליכא
דלא חייבוהו חכמים להפריש כדלמרי'
בכוסה (דף מה) לפי ששלח בכל
גבול ארץ ישראל וראה שלא היו
מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד
אלמלא וזרין היו בה: **מוסיף חומש**
דכל הני איקרו תרומה בתרומת
מעשר כתיב (במדבר יח) והרמותם
ממנו תרומת ה' בחלה כתיב (עס
טו) חלה תריתו תרומה בכבורים
כתיב (דברים יב) ותרומת ידך ואלך
מר אלו בכורים (מכות ל' י"א) וכל
הני חד גינאו דמשא אחד הן באין:
נטע רבעי מוסיף חומש בפדיון
דפדיון נטע רבעי קדש קדש גמר
ממעשר כפ' שני דקדושין (דף ק"ה)
גבי נטע רבעי כתיב קדש הלולים
וגבי מעשר כתיב כל מעשר הארץ
מזרע הארץ וגו' והני תרי נמי חד
חשיב להו דמחד קרא נפקי דחומש
בנטע רבעי לא כתיב אלא ממעשר
יליף: **שנו** דוקא נקט שאם חילג
של אחרים אין מוסיף חומש איש
ממעשרו כתיב (ויקרא טו): **סקדשו**
ולא של אחרים המקדיש כתיב:
סנהנס בשוגג דחייב קרבן מעילה
וחומש: **גמ'** קשיא ליה לר"א
משנתינו היתה קשה לר"א בן פדת:
עשו חכמים חיווק להוסיף על
תרומת מעשר של דמאי חומש
שאין הפרשתו אלא מדבריהם:
סמכיא בעל **מדינת סיס** לאשה
שעשאו גנבה שלח הלויט לגרש
הגריסכו לומר ר"ב פני נכתב ונחתם
והסם מפרש לפי שאין בקיאלן לשמה
*ואין עדים מזויין לקיימו: **ויולא**
מי שנשאה על ידי גט זה: **מפלגין**
אופו גבי מעשר שני של דמאי
קתני לה: **נמושא על הפירות** ואפי'
חון לירושלים: **ויחזור ויפדה אם**
פירות ויעלה הכסף לירושלים דכתיב (דברים יד) ולרת הכסף:
וחכ"א יעלו פירות ויאכלו בירושלים ולא הזקיקוהו לכך לחזור ולמלגן
ואם רואה מעלה הפירות עמון דהקילו בו: **ומי מפלגין בו** מסקנת
דתיובתא דאופיב רב **ששן** היא והכי קאמר ששעט לר"מ דמיקל
בפדיון דמאי לחללו כסף על כסף על נחשת, ונחשת מעשר ודאי מי
מחללין בו האי גויגאל אפילו כסף על נחשת דמאי לפדיון והתני בו:
שנתערבו ורואה ליהטט בשל חולין: **מביא בסלע מטום**
נחשת מביא דמאי סלע ואומר כל מקום בו נמלאו שתיין חולין
והמעות מעשר: **ונורר אם סיפס צבסן** ומחלל עליה המעות
הללו וסאה היא מעשר, והמעות והסלע השני חולין כדברשמונה:
מפני

הכסף בידך וחכמים אומרים אם
יראה יעלה הפירות עמון ופרין
דבודאי אכור כסף על נחשת שלא
מדוחק והכא גבי דמאי שרי וקשה
לפירושו דמכמה מקומות ה"ל לאתויי
דמאי פ"ה [מ"ב] ע"י
תוי"ט עס

לא

הכסף בידך וחכמים אומרים אם
יראה יעלה הפירות עמון ופרין
דבודאי אכור כסף על נחשת שלא
מדוחק והכא גבי דמאי שרי וקשה
לפירושו דמכמה מקומות ה"ל לאתויי
דמאי פ"ה [מ"ב] ע"י
תוי"ט עס

הכסף בידך וחכמים אומרים אם
יראה יעלה הפירות עמון ופרין
דבודאי אכור כסף על נחשת שלא
מדוחק והכא גבי דמאי שרי וקשה
לפירושו דמכמה מקומות ה"ל לאתויי
דמאי פ"ה [מ"ב] ע"י
תוי"ט עס

לא

מעילה יד

ב"ק ק"ג

עירובין ע"ד
וה"ל
גיטין ה"ט ע"ד

* תלמידי תנאים
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

* כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה

כ"ג כ"ד כ"ה
גמרא כהנין וכו'
א"ל ר' יוחנן ארבע
כ"ג כ"ד כ"ה